

F. t. l. vedr. den kirkelige lovgivning m. v.

angår kirker uden for København gennemsnittet af ligningsbeløbet (med de nævnte fradrag) i de 4 forud for menighedsrådets funktionstid nærmest liggende år, idet det ikke forekommer rimeligt at opretholde denne bestemmelse under nutidens forhold.

Den gældende bestemmelse om, at der kræves samtykke fra kirkeministeriet til ligning af tilskud til kirker, der efter tiendens afløsning er overgået til selveje, for så vidt ligningsbeløbet overstiger et af ministeriet fastsat beløb, foreslås ophævet, da den økonomiske udvikling i tiden siden tiendeafløsningens gennemførelse har medført, at afkastningen af tiendeafløsningssummerne eller de dele deraf, som er forblevet ved kirkerne i forbindelse med disses overgang til selveje, nu i alle tilfælde er ganske utilstrækkelig til dækning af udgifterne til kirkernes drift og vedligeholdelse, hvorved den oprindelige motivering for bestemmelsen er bortfaldet.

Til nr. 16.

Bestemmelse om fællesligning af kirkelige afgifter i kommuner med flere sogne findes nu i § 7, stk. 2, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

Til nr. 17.

Ændringen er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 19.

Bestemmelsen tager særlig sigte på de af Det københavnske Kirkefond opførte kirker. Ved den foreslåede ændring af bestemmelsen ophæves det særlige overtilsyn for disse kirker, hvilket er tiltrådt af kirkefondet.

Til nr. 21.

Af systematiske grunde har man anset det for rigtigst, at det fremgår af bestemmelsen, at disse kirker står under tilsyn af provstiuudvalget.

Til nr. 23.

Det økonomiske fællesskab mellem Sjællands stiftslandsbykirker er ophævet ved kgl. resolution af 28. april 1950.

Til § 2.

Til nr. 1.

Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås kirkebetjeningskassen ophævet som en selvstændig kasse. Dette begrundes såvel i forenklingshensyn som i de regnskabsmæssige krav, som kildekatteordningen stiller. Udgifterne til kirkebetjeningen må herefter ligesom andre udgifter

i forbindelse med kirkernes drift afholdes af kirkekassen og for ikke-selvejende kirkers vedkommende af menighedsråds-kassen.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring af lovens § 6, stk. 1, til-sigter i forbindelse med forslaget om ophævelse af lovens §§ 23-26, jfr. lovforslagets § 2, nr. 11, at bringe den særstilling, som de nuværende regler om tilvejebringelse af folkekirkens lønningsmidler giver Københavns og Frederiksberg kommuner, til ophør. Medens den del af præstelønningerne, der ikke dækkes af statstilskuddet, og enkelte andre udgifter udenfor København og Frederiksberg afholdes af landskirkeskatten (præsteembedernes fællesfond), udredes de tilsvarende udgifter i København og på Frederiksberg gennem en særlig lønningsligning, jfr. lovens §§ 24-25, hvoraf tillige afholdes sådanne udgifter, som udenfor disse kommuner, betales af præstelønningskasserne og kirkebetjeningskasserne. Særordningen for København og Frederiksberg har alene historisk grundelse. Spørgsmålet om ind- dragelse af disse kommuner under den almindelige ordning og den hermed forbundne udjævning af ud- gifterne til præstelønninger for landet som helhed har i de senere år været rejst gentagne gange. En ændring af ordningen har imidlertid for Københavns vedkommende hidtil været vanskeliggjort af spred- ningen af overtilsynsforretningerne mellem adskil- lige overtilsyn. Ved den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i lov om kirkers bestyrelse m. m., hvorved overtilsynsforretningerne for Københavns vedkommende i videst muligt om- fang henlægges til Københavns stiftsøvrighed, der i forvejen er overtilsyn for kirkerne på Frederiksberg, vil denne hindring være overvundet, og det er derfor anset for rimeligt nu at stille forslag om, at Køben- havns og Frederiksberg kommuner ligestilles med landets øvrige kommuner i henseende til reglerne om folkekirkens lønningsvæsen. Landskirkeskatten for København og Frederiksberg kommuner vil efter forslaget indgå i Københavns stifts fællesfond lige- som landskirkeskattebeløbene fra de øvrige kom- muner i stiftet, jfr. lovens § 18.

Der er ikke fra indenrigsministeriets side fundet noget af indvende imod forslaget, hvorimod Køben- havns borgerrepræsentation og Frederiksberg kom- munalbestyrelse har anbefalet, at den nuværende særordning bevares.

Til nr. 3.

Ved den stedfindende gennemgribende ændring af den kommunale inddeling vil adskillige sogne og pastorater blive delt mellem to og i nogle tilfælde